

Uchwała Nr 54/726/13/IV
Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 29 października 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Ludwika Opieli z dnia 25 sierpnia 2013 r. na działalność Pani Alicji Kruszelnickiej – pełniącej obowiązki Dyrektora Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Na podstawie art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 596, z późn. zm.), art. 223 § 1 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) uchwała się, co następuje:

§ 1

Uznaje się skargę Pana Ludwika Opieli z dnia 25 sierpnia 2013 r. na działalność Pani Alicji Kruszelnickiej – pełniącej obowiązki Dyrektora Mazurskiego Parku Krajobrazowego za bezzasadną.

§ 2

Uzasadnienie sposobu załatwienia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Zarządu
Województwa Warmińsko – Mazurskiego
Jacek Protas

Uzasadnienie

Do uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Ludwika Opieli na działalność Pani Alicji Kruszelnickiej – pełniącej obowiązki Dyrektora Mazurskiego Parku Krajobrazowego

Skarga złożona przez Pana Ludwika Opielę w dniu 25 sierpnia 2013 r. dotyczy działalności Pani Alicji Kruszelnickiej pełniącej obowiązki Dyrektora Mazurskiego Parku Krajobrazowego (dalej p.o. Dyrektora MPK). Skarżący zarzuca p.o. Dyrektora MPK: nienależyte wykonywanie zadań, fałszywie pojętą ochronę naturalnego środowiska człowieka, naruszenie praworządności oraz interesów skarżącego, złośliwość a także celowe podejmowanie działań mających na celu przedłużenie postępowania w sprawie dotyczącej inwestycji obejmującej budowę domu jednorodzinnego w obrębie Iznota (gmina Ruciane-Nida) oraz nieuzasadnione wydatkowanie środków publicznych na przegrane z góry procesy sądowe.

Pani Kruszelnicka złożyła stosowne wyjaśnienia podczas spotkania w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Warmińsko-Mazurskiego w dniu 9 września 2013 r. oraz przekazała pisemny komentarz w sprawie w dniu 13 września 2013 r.

Park Krajobrazowy, zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.), obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ww. ustawy do zadań dyrektora parku krajobrazowego należy: ochrona przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości historycznych i kulturowych; organizacja działalności edukacyjnej, turystycznej oraz rekreacyjnej; współdziałanie w zakresie ochrony przyrody z jednostkami organizacyjnymi oraz osobami prawnymi i fizycznymi; składanie wniosków do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczących zagospodarowania przestrzennego obszarów wchodzących w skład parku krajobrazowego.

Uchwałą Nr 21/317/13/IV Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 kwietnia 2013 r. udzielono Pani Alicji Kruszelnickiej pełnomocnictwa do jednoosobowego działania we wszystkich sprawach związanych z bieżącą działalnością statutową Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz do występowania przed sądami.

W związku z powyższym Pani Alicja Kruszelnicka, pełniąca obowiązki Dyrektora Mazurskiego Parku Krajobrazowego, jest zobowiązana do ochrony przyrody i walorów krajobrazowych na terenie Mazurskiego Parku Krajobrazowego, znajdującego się pod presją

różnorodnych czynników degradujących jego wartość (m.in.: rozwój zabudowy i sieci dróg, zwłaszcza w pobliżu rzeki Krutyni i jezior, zmiany stosunków wodnych i zanieczyszczenie wód).

Dyrektor MPK jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów, w tym zakazów zawartych w § 3 ust. 1 Rozporządzenia Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 20, poz. 506) mających na celu utrzymanie naturalnego, a przynajmniej jak najmniej przekształconego charakteru terenu wokół rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, oraz dbanie o zróżnicowanie przestrzenne krajobrazów MPK, w tym krajobrazów dolin rzecznych, terenów pojeziernych i krajobrazów rolniczych urozmaiconych siecią drobnych obiektów hydrograficznych.

Działka skarżącego położona jest na terenie „Małej Polany Kamienia“, znajdującej się w granicach obszaru Mazurskiego Parku Krajobrazowego i dwóch obszarów Natura 2000 - „Puszcza Piska” PLB 280008 oraz „Ostoja Piska” PLH 280048 oraz w sąsiedztwie jeziora Bełdany. Wśród walorów powyższego terenu można wyróżnić: przyjezierny krajobraz polodowcowy, obecność gatunków ptaków objętych ochroną (bielik, orlik krzykliwy, kania czarna, błotniak stawowy, derkacz, dzięcioł średni, dzięcioł zielonosiwy), istnienie korytarza ekologicznego, którym poruszają się m.in.: ssaki (jelenie), gryzonie, drapieżniki, gady (jaszczurki) oraz płazy (żaby, ropuchy, traszki).

Zgodnie z Konstytucją, Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju (art. 5), ustala także, że ochrona środowiska jest obowiązkiem m. in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom (art. 74).

Polityka Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska, zgodnie z art. 191 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/2, z późn. zm.), stawia sobie za cel zachowanie, ochronę i poprawę jakości środowiska, z uwzględnieniem różnorodności sytuacji w różnych regionach Unii i opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.

Zasada przezorności (ostrożności) znajduje również odzwierciedlenie w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150, z późn. zm.) - zgodnie z art. 6 ust. 1 kto podejmuje działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko, jest obowiązany do zapobiegania temu oddziaływaniu. Istotą ww. zasady jest próba przewidywania skutków działań podejmowanych w środowisku naturalnym i zapobieganie potencjalnym negatywnym skutkom, co umożliwiła zdecydowanie lepszą ochronę środowiska bez konieczności jego późniejszego kosztownego naprawiania w przypadku wystąpienia szkody.

Działając w świetle art. 24 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2008 r., Nr 223, poz. 1458, z późn. zm.) Pani Alicja Kruszelnicka, p.o. Dyrektora MPK, jest zobowiązana do wykonywania zadań sumiennie, sprawnie i bezstronnie oraz do

przestrzegania Konstytucji RP i innych przepisów prawa, w tym do wypełniania zadań i obowiązków wynikających z treści art. 5 i art. 74 ust. 1 i 2 Konstytucji.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że działania podejmowane przez p.o. Dyrektora MPK (w tym korzystanie z przysługującego prawa do występowania na drodze administracyjno-sądowej) nie mają znamion celowego naruszania interesów skarżącego, złośliwości czy pieniactwa, a wynikają z obowiązków ochrony przyrody, określonych w prawie.

Mając na uwadze powyższe, Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego uznaje wymienioną na wstępie skargę za bezzasadną.

Wskazać przy tym należy, iż zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.